

- 3) a) *De algemene verzorging en de huishoudelijke hulp die door een dienst voor ambulante verpleging worden verstrekt aan personen die in fysiek of economisch opzicht hulpbehoevend zijn, zijn aan te merken als dienstverlening die nauw samenhangt met maatschappelijk werk en met de sociale zekerheid in de zin van artikel 13, A, lid 1, sub g, van de Zesde richtlijn (77/388).*
- b) *Een belastingplichtige kan zich voor een nationale rechterlijke instantie op de in artikel 13, A, lid 1, sub g, van de Zesde richtlijn (77/388) voorziene vrijstelling beroepen om zich te verzetten tegen een niet met deze bepaling strokende nationale regeling. Het staat aan de nationale rechter, om rekening houdend met alle relevante elementen, vast te stellen of de belastingplichtige een erkende organisatie van sociale aard is in de zin van genoemde bepaling.*

(¹) PB C 176 van 24.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 12 september 2002

in zaak C-152/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 86/609/EEG — Onvolledige omzetting”)

(2002/C 274/13)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-152/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: L. Ström en J.-F. Pasquier) tegen Franse Republiek (gemachtigden: K. Rispal-Bellanger en C. Vasak, vervolgens door laatstgenoemde en G. de Bergues), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Franse Republiek, door richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt (PB L 358, blz. 1), met name de artikelen 4, 7, 11, 12, 18 en 22 daarvan, onvolledig en onjuist om te zetten, de krachtens het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, S. von Bahr en A. La Pergola (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 12 september 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Door niet alle maatregelen te treffen die nodig zijn om de juiste omzetting te verzekeren van de artikelen 4, 7, lid 3, 11, 12, lid 2, 18, leden 1 en 3, alsmede 22, lid 1, van richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986 inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, is de Franse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.*
- 2) *De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.*

(¹) PB C 176 van 24.6.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 10 september 2002

in zaak C-172/00 (verzoek van het Landgericht Köln om een prejudiciële beslissing): Ferring Arzneimittel GmbH tegen Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH (¹)

(„Uitlegging van de artikelen 28 EG en 30 EG — Geneesmiddelen — Intrekking van vergunning voor parallelle invoer na afstand door houder van vergunning om referentiegeneesmiddel in de handel te brengen”)

(2002/C 274/14)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-172/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landgericht Köln (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Ferring Arzneimittel GmbH en Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 28 EG en 30 EG, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), J.-P. Puissochet, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 10 september 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Artikel 28 EG verzet zich tegen een nationale regeling volgens welke de intrekking van de vergunning voor het in de handel brengen van een referentiegeneesmiddel op verzoek van de houder daarvan, de vergunning voor parallelle invoer van dit geneesmiddel automatisch haar geldigheid doet verliezen.*
- 2) *Voor het antwoord op de eerste vraag is niet van belang, of de nieuwe versie van het geneesmiddel alleen in de lidstaat van invoer in de handel wordt gebracht dan wel zich eveneens op de markt van andere lidstaten bevindt.*

- 3) Wanneer wordt aangetoond dat er door het naast elkaar bestaan van twee versies van eenzelfde geneesmiddel op de markt van een lidstaat daadwerkelijk een gevaar voor de gezondheid van personen bestaat, kan dit gevaar invoerbepalingen voor de oorspronkelijke versie van het geneesmiddel rechtvaardigen wanneer de houder van de referentie-vergunning voor het in de handel brengen deze voor bedoelde markt heeft ingetrokken.

(¹) PB C 211 van 22.7.2000.

Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 en verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit moeten aldus worden uitgelegd, dat de naleving van de bepalingen met betrekking tot de kwaliteitsnormen voor groenten of fruit moet kunnen worden verzekerd in een civiel proces van een marktdeelnemer tegen een concurrent.

(¹) PB C 247 van 26.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 17 september 2002

in zaak C-253/00 [verzoek van de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) om een prejudiciële beslissing]: Antonio Muñoz y Cia SA, Superior Fruiticola SA tegen Frumar Ltd, Redbridge Produce Marketing Ltd (¹)

[„Landbouw — Verordening (EG) nr. 2200/96 — Op variëteiten van tafeldruiven toepasselijke kwaliteitsnormen — Juridische verplichtingen van de marktdeelnemers die tafeldruiven verhandelen binnen de Gemeenschap — Mogelijkheid voor een marktdeelnemer om de nakoming van deze verplichtingen te eisen in een civiele vordering”]

(2002/C 274/15)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-253/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Antonio Muñoz y Cia SA, Superior Fruiticola SA en Frumar Ltd, Redbridge Produce Marketing Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordeningen (EEG) nr. 1035/72 van de Raad van 18 mei 1972 en (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit (respectievelijk PB L 118, blz. 1 en PB L 297, blz. 1), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann (rapporteur), N. Colneric en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, R. Schintgen, J. N. Cunha Rodrigues en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 17 september 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 24 september 2002

in zaak C-255/00 (verzoek van het Tribunale di Trento om een prejudiciële beslissing): Grundig Italiana SpA tegen Ministero delle Finanze (¹)

[„Met gemeenschapsrecht strijdige nationale heffingen — Terugvordering van onverschuldigd betaalde — Nationale wettelijke regeling die beroepstermijnen met terugwerkende kracht verkort — Verenigbaarheid met doeltreffendheidsbeginsel”]

(2002/C 274/16)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-255/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale di Trento (Italië), in het aldaar aanhangige geding tussen Grundig Italiana SpA en Ministero delle Finanze, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de gemeenschapsrechtelijke beginselen inzake terugvordering van het onverschuldigd betaalde, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann, J.-P. Puissechet (rapporteur), R. Schintgen en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: R. Grass, op 24 september 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt: